

Sygn. akt VIII U 1033/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Smycz
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy M. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 marca 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Joanna Smycz

Sygn. akt. VIII U 1033/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. B. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ do dnia 1 stycznia 1999r. nie udowodnił on 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie udowodnił 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, w związku z czym brak podstaw do przyznania świadczenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że posiada wymagany zarówno okres składkowy i nieskładkowy, jak i okres pracy w warunkach szczególnych i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 stycznia 2014r. ubezpieczony M. B., urodzony (...), złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 10 stycznia 2014r.

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 22 lat, 10 miesięcy i 26 dni, w tym nie udowodnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję odmowną.

Organ rentowy nie uwzględnił do pracy w warunkach szczególnych okresów od 21 marca 1978r. do 30 czerwca 1985r. w Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku kierowcy, od 23 lipca 1985r. do 21 listopada 1991r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku maszynisty żurawia samochodowego, od 16 stycznia 1995r. do 15 marca 1996r. w Zakładzie Usługowo – (...) gdzie pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, od 26 kwietnia 1997r. do 27 grudnia 1997r. w (...) Spółka z o.o. i od 1 września 1998r. do 31 grudnia 1998r. w P.T.S. (...) s.c. A. B. na stanowiskach kierowcy.

W toku procesu Sąd ubezpieczony oświadczył, że do 31 grudnia 1998r. nie ma wymaganych 25 – lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie

wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1, ust 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami". Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zaś do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin.

Kwestia sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Organ rentowy uznał odwołującemu 22 lata, 10 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym nie uznał żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

W ocenie Sądu, postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony do dnia 31 grudnia 1998r., nie udowodnił 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

W tej sytuacji – z uwagi na brak 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego – bezprzedmiotowym stało się ustalanie, czy ubezpieczony w okresach zatrudnienia od 21 marca 1978r. do 30 czerwca 1985r. w Przedsiębiorstwie (...) w G., od 23 lipca 1985r. do 21 listopada 1991r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G., od 16 stycznia 1995r. do 15 marca 1996r. w Zakładzie Usługowo – (...), od 26 kwietnia 1997r. do 27 grudnia 1997r. w (...) Spółka z o.o. i od 1 września 1998r. do 31 grudnia 1998r. w P.T.S. (...) s.c. A. B. wykonywał prace w warunkach szczególnych, bowiem nawet pozytywne ustalenie tej przesłanki nie pozwoli na przyznanie mu prawa do emerytury.

A zatem bezprzedmiotowe było przeprowadzanie dalszego postępowania dowodowego.

Ustalając że, ubezpieczony do dnia 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego, Sąd stwierdził, że M. B. nie spełnia łącznie wszystkich warunków niezbędnych do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), a tym samym jego odwołanie jest nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

SSR (del.) Joanna Smycz